

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Τὰ σωζόμενα

Τὰ παλαιοτάτων
Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΤΚΟΛΙΚΑ, ἢ
ΓΝΩΜΙΚΑ.

Vetusissimum Authorum Georgica,
Bucolica, & Gnomica poemata quae
supersunt.

• Accedit huic editioni
Is. Hortiboni Theocriticatum Lectio-
num libellus.
Ceterae sequentes paginæ indicant.

Apud. her. E. M. M. D. C. L. V. 1616.

donec. h. v. s. ad. s. t. e. g. s.

Ex anno M. CCCC. LVI. Tunc ill. et c.

34.5.8

T Y P O G R A P H V S E E C T Q R I;
beneuolo. S,

*Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, prater
ea qua in priore habuitis, sit prestatum, paucis rem habe:*

*Primum Graeca ut quam emendatissime edocentur o-
peram studiose dedimus;*

*Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
liora.*

*Tertio, qualam adiunxitque carmina partim Theo-
eriti, partim aliorum poetarum, qua in priori decrant:
quadam etiam qua in nullu reprias.*

*Musai quoque poëma & propter elegantiam, & quia
non videbatur argumentum alienum, edere visum est.*

*Potremus, Isaci Horriboni Lettionum Theocriticarum
libe illum addidimus, in quo tum Theocriti tum aliorum
poetarum loci non pauci quam emendatur, quam explicantur.*

I. C R I S P I N I . — de sua editione
disloc.

*Si desus est paucis quam plurima dicere, & opti-
Quidni etiam exiguo elaudere, multa libra.*

*... etiam ex parte. Etiam ex parte. Etiam ex parte.
... etiam ex parte. Etiam ex parte. Etiam ex parte.*

**OECONOMICA TOTI VSS
OPERIS P R A E F A
T I O,**

RA VIORIBVS dēfessum laborib⁹
bus quid verat in amōenos non tranquāl
Poētarum hortos requiescendi gratia
exturrere? Sanè fuit ea mihi iam dūdū
in promoueādis (quoad potui) litera-
rum studiis voluntas, vt quā à gratioribus illis, imo
primariis. Autōrib⁹ edendis ori⁹ quid superesset,
secundariis qui ad humanitatem pertainent, impen-
derem. Maximè verò nū qui viciniōres origini,
vt Plato monet in Philebo, minus attractarum for-
duni habent: qui verbis leatis, aptis & illustribus
idem effaciunt, quod pictores praestant suis pi-
gmentis candoris ac ruboris, & aliis cuiusque ge-
neris coloribus scitè omnino adhibitis & elēgan-
ter. Ac quum superioribus annis ab Homero Poē-
tarum priacipe cōceptum esset, nunc alterum ab il-
lo, Hesiodum Aſcrzum Ἡσίοδος, Theognidem
quoque & Phocylidem: Theocritum rāliōsque pri-
matios Poetas, qui ob excellentis & exquisitæ
scriptionis doctes vetustatem ferre potuerunt,
prosequi non in iacundum duximus ea forma quæ
& domi & foris obiectet; nec impediat circumge-
stanciam. Distinximus quidem eos veluti in tres

OECONOMIA

classeis quarum primam Hesiodi operibus tuis exordiōis: secundam Theocrito, ac reliquis Eἰσιταχέψιοις: tertiam ipsi Theognidi ceterisque Γνωλόγοις: hac exiguitate deditus, ut in unum volumen coire omnes possint, quorum seriem subiecta huic Epistola tabula demonstrabit.

Quid potrò præstitum sit hac editione non est pleribus recensendum: ipsa te cognoscent candidi Lectores: ne aut prolixiori præfatione periundam horum Poëtarum lectionem temoreret, aut verecundiæ terminos nimia commendatione transliliam. Spero equidem suscepimus hunc laborem inque eo doctorum virorum præstitani operâ atque industriani studiosis nec inutilem nec ingratam futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fideliter expressa est, omnibus è regione coiuncta detinutum etiam brevibus ea annotationibus indicata sint quæ necessaria erant, huiusque enclidioli modulo potissimum conueniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus profecimus, præter eos quorum elucubrata studia in hos Poëtas citata extant, pleraq; nobis benignè communicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè atque Latinè doctissimus: multa etiā apud B. Marcuardū contulit C. Auberius Triumcurianus, præsertim in iis quæ Simmīz Rhodio attribuuntur: quæ præterquam quid sunt ariphmetica arbitratu veteris Authoris efficta, corruptissima erant. Ioannes Pediastinus Theocriti Σύρφα declaraturus, quantis difficultatibus afficeretur, antè testificatus est his verbis: τὸ δὲ τὸ Θεοκρίτου σύρφος ἀνιγματικὸν ἔμοισεν, διά τοῦ τοῦ μητρόνυμον πάντας, καὶ διὰ τὸ ἄπρο-
διγώς τοῦ μητρονύμου ισθεῖσαν ἔχοδες, καὶ τοῦ ἀνεπιστή-
της σωταρίζεσσι. καὶ ταῦτα μὴ καὶ τοῦ ἀποικιῶν φεύγοντα
ἄλλα πταιχούσσα, πολὺς ἐρποῦσσας ἀστιφεύσῃ. Quæ
sanè præfatio æquius de Ouo, Alis, ac Securi, zni-
gnomaticis

TOTIVS OPERIS.

gmaticis Simmiz conimentis prædicti usurpari-
que nuerit possent. Hæc vero breuibus idcirco
non abs te præfainur, vt intelligent studiosi adoles-
centes, per exiguos quidem dati hos libellos, sed
referros tanta Poëtarum veterum gaza, tam multipli-
ci rerum sententiarumque grauitate ac varie-
tate plenos, ut maiora volumina non solum ope-
raru & operis difficultate superent, verum etiam
utilitatem grato compendio / his præser-
tim temporibus aliqui pertur-
batissimis / coniunctam
babent.

POETARVM QVI TREP-
bus distinctis libris, uno tamen indexis
comprehenduntur, ca-
talogus.

I.

GEORGICÆ.
HESIODI ASCRÆ,
OPERA & DIES.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodium, cuius
autoritas tanta erat ut ipsius carmina tan-
quam oracula & ἀξιόμετρα quædam conti-
nuo sermone usurparentur.

SCVTVM HESIODI.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro de Æstetica,
quem hoc ipso anno edidimus, videtur am-
bigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

OECONOMIA

Annotaciones in *Epyx & Huius*, Philippo Melpotissimum, Frisio & Garbitio debentur.

T H E O G O N I A eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiaria descriptio, nobis à D. Porto Creteensi communicata, plurimum lucis adserit.

I I.

T U C O L I C A.

T H E O C R I T I S Y R A C U S I I
Eidyllia, apta ad Poeticas principia excolenda, quæ à primis pastorum quietis meditationibus profectæ dicuntur. Virgilius à *Pastoribus exorsus* ad *Aratores* se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *Heros*: qui etiam Pastorum requieni in ipso Eclogæ principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine figi, &c.
V. Vvinsemius aliisque hæc Eidyllia exposuerunt.

S E M M I E R H O D I I,
O V U M . A L A S . S E C U R I M

Restituit suis metris, enodateque exposuit Auberius.

M O S C H I Syracusij,
B I O N I S Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mekerchi, tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

A V . S O N J I elegans Eidyllium, Græcis versibus à Fed. Lamotio redditum.

I I I.

G N O M I C A.

T H E O G N I D I S Megarensis vetustissimi Poetæ sententiae elegiacæ annotationibus selectis E. Vineti, I. Hertelij, I. Schegkij, aliorumque lucubrationibus expolitæ.

TOTIVS OPERIS.

PHOC LIDIS poëma adinonitorium.
PITTAGORÆ carmina atrea scholiis
V. Amerpachij aliorūq; obseruationibus illustrata.
SOLONIS sententiaz que supersunt,
TIRRTÆ varia,
SIMONIDIS pleraque,
RHIANI,
NAVMACHIL,
PANTASIDIS,
ORPHEI,
MIMNERMI,
LINT,
CALLIMACHI,
EVENI PARII,
ERATOSTHENES,
MENE CRATIS,
POSIDIPPI,
METHODORI,
TIMOCLES. Quorum sententias plerasque
multi magni scriptores veluti axiomata & ora-
cula non sine honoris præfatione citarunt, Plato
(inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchius,
Athenaeus, Dion, Chrysostomus, Philo Judæus:
ac de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
Basilius cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SEQUITur eadem tertia Enchiridij parte,
SENARIO RVM Libellus, continens
aliorum quoque Poëtarum sententias: quemad-
modum ex Indice ad calcem ~~titus~~ tertiae partis
apposito constabit.

AD DITIA sunt eiusdem cum superioribus
argumenti nonnulla ex veterum Comicorum
fragmentis: quorum nomina idem Index com-
monstrat.

Fruere his, & Philomuse, & nostris studiis faue.
a. iiiij.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

EX SUIDA.

Tyrtæus, Archimbroti filius Lacon aut Milesius, Elegiarum scriptor, & tibicen, qui carminibus suis fertur Lacedæmoniis, cùm aduersus Messenios bellum gereret, viatoris author fuisse. Est autem vetustissi. utpote qui eodem tempore cum septem (qui vocantur) sapientibus vixerit: aut etiam antiquior. Floruit saltem circa 35. Olymp. Scripsit præcepta virtutis versibus Elegiacis, & carmina de bello libro 55.

EX TIRTO,

De virtute.

O N memorandus mihi vir, nec in pretio
habendus videtur,
Seu virtus pedum seu gratia lucta:
Neque si Pelopum habeat magnitudinem
& robur,
Et currendo vincat Thracium Aquilonem.
Et forma sit vel ipso Tithono præstantior,
Et locupletior quam aut Midas aut Cinyras reges:
Neque si Tantalidem Pelopem regno vincat,
Linguaque Adrasti suauissimam habeat:
Neque si gloria omnē prater bellicā fortitudinem habeat.
Non enim vir bonus est in bello,
Si non sustineat cadem videre eruentam,
Et proprius hostem stare cupiat.
Hac virtus est hoc optimum inter homines primum,
Et maximè decorat virum iuuenem, a quo geritur.
Commune hoc bonum est ciuitati, & uniuerso populo,
Si quis vir progressus inter pugnantes-in-prima-acie
Confederetur, turpisq; fugias proorsus obtiniscatur, (maneat;
Vitam & animum patientem obijcens periculo.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΤΙΔΑ.

Τυρτεῖ Αρχαμβότου, Λάκων ἡ Μιλησος, ἐλεγχοὶ ποιές, καὶ ἀμλητής, διὰ λόγου τοῖς μάλεστ χρηστέμφρον Λακαδαμιούσιοις πολεμοῦντας Μεσσηνίοις ὀπινοστιστέρρες ποιῆσαν. ὅτι δὲ παλαιότερος, σὺν χρονος τοῖς ἐπὶ ἀκλιθεῖσιν αὐθεῖσιν. Καὶ παλαιότερος, ἥκησεν γεννᾶν; Τὸν τόντον οὐδὲ Ολυμπίδα. ἔχασεν ψαυθίκας δὲ ἐλεγείας, καὶ μέλι πολεμιστήρια εἰς βιβλία ἔ.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΤΡΤΑΙΟΥ,

Περὶ τῆς παλαιώντος φρεστῆς.

ΤΤ αἱ μηνούμενην ἡ τὸ λέγοντα μέρα την
δεῖσιν, (σωμής,
Οὔτε πεδῶν φρεστῆς, οὔτε παλαιομον
Οὐδὲ εἰ Κυκλώπων μέρη ἔχει μέγανδος τε
βίων τε,

Νικῶν δὲ θάνατον Θρηνίους Βορέων.

Οὐδὲ εἰ Τιθωνοῖο φυλεύ χαρείστερος εἴη.

Πλουτούπολις ἢ Μίδεωνος Κινύρχο πλεον.

Οὐδὲ εἰ Ταρταλίδης Πέλοπος Βαστλέύπορος εἴη,

Γλωσσας δὲ Ασφίσου μεταγέννησιν ἔχει.

Οὐδὲ εἰ πάσσαν εἶχε μέδειαν, πλὴν θούραστες ἀλλαγῆς.

Οὐγδὲ αὐτὸς ἀγαδός γέγνεται εἰ πολέμων,

Εἰ μὴ τεττάγη μέρη ὁρού φονον αἰματόστατα,

Καὶ δικίων ὄρθροιτ' ἐγκύδειν ιστάμενος.

Ηδὲ φρεστή, πέδη ἀεθλον εἰ μέτρωποισιν ἀργεῖον

Κάλιστον τε φίρεντι θήρατταν αἰδρὶ τέρνη.

Ξωστὸν δὲ ἀδιλὸν τύπον πολινί τε παντί τε δίκιον,

Οἵτε αὐτὸς μετακαὶ εἰ πορεμάχοισι μέρη

Νωλεμίας, αἰχράδες ἢ φυγής ὀπιπάχης λεπταρα,

Ψυχίαν καὶ θυμόν πλάνωντα παρθέμαθο.

Kk. 5.

Animetque ad mortem obenitem proximum virū effici.
 Hic vir bonus est in bello.
 Statim verò hostium in fugas vertit phalanges
 Asperas, suaque industria pralij fluctus regit.
 Ipse aut in prima acie prostratus charam amittit vitam,
 Ciuitatem, & populos, & patrem honestans:
 Multis per pectus, & scutum rotundum vulneribus,
 Et per thoracem ab anteriore parte fauciatis.
 Hunc verò lugent, pariter iuvenes, senesque,
 Et graui desiderio tota ciuitas funus ipsius prosequitur.
 Huius sepulchrum, & liberi inter homines praclarissunt,
 Itemque nepotes, & omne posteriorum genus,
 Nunquam eius bina gloria interit, neque nomen ipsius.
 Sed quanu sub terra sit, manet immortalis,
 Quem se fortiter gerentem manentemque, & pugnatem,
 Propatria & liberis vehemens Mars peremerit.
 Quod si effugerit sortē mortis longā, inducētū soporom,
 Et vittoria potitus splendidā gloriam pugna auferat:
 Ipsū ex aquo omnes sumenesque senesque colunt,
 Multisque iucundū affectus ad Circum abiit.
 Senescens autem inter ciues praecepsit, neque quis illum
 Ladere, nec irreuerenter nec iniuste cupit.
 Omnesque in sedibus iuvenes simul & aequales
 Loco cedunt ei, quique maiores nati sunt.
 Huius igitur virtutis ad summum peruenire nunc aliquis
 Quidatur animo, non remittens bellum.

E L V S D E M:

alias Cattini.

Quandiu torpetū? quando strenuam habebitis animam?
 O iuvenes? an non veremini vicinos,
 Ob tantam ignauiam? In pace autem vobis videmini.
 Sedere: sed bellum totam regionem infestari.
 Hunc versum supplicuit Camerarius.
 Quin scutum aliqui arte in prelio hosti obtendat.
 Et aliqui moriens ultimō iaculum emittat.

Θαρσών δὲ πεσεῖς πότε πλοσίαν αἴδει παρεισέστως.
 Οὐτος αὖτε ἀγαθὸς γέγονε τετράποδός πολέμων.
 Αἴγα δὲ μυσθρέσσων αἰσθρῶν ἐπενήν φάλαγγας
 Τρυχεῖας, σπουδῆς τε τρέφεις καὶ τε μάχης.
 Αὐτὸς δὲ εἰς περιμάχοισι πεσεῖς φίλος ὄλεσθε θυμῷ,
 Ἄσυ τε γέλασι, καὶ πατέρ' ἀνελεῖσθαι.
 Πολλὰ διὰ σέργοιο γέλασισθε ὄμφακλούσις,
 Καὶ διὰ θερμήν περέθει ἐλαλαμένος.
 Τὸν δὲ ὀλοφύρευτα μὴν ὄμοις νέοι οὐδὲ γέρετοι,
 Αργαλέος τε πόθεν πάσσοις κάκηδες πόλεις.
 Καὶ τούτοις, καὶ ποιῆσις εἰς αὐτόρων αἵσιμοι,
 Καὶ παῖδες παῖδες καὶ γῆν θεῖστοσι.
 Οὐδὲ πέτε κλίθεισθε πάλονδότοις υπεράσθιον,
 Αλλ' οὐτὸς γῆς εφρίστης γέγονε τετράποδός,
 Θραύσας αἵσιμοντα, μέροντα τοῦ μαρτύριμον τοῦ
 Γῆς αριστούς παῖδες θεοὺς Αρης οὐδέτοι.
 Εἰ τούτοις μέρη πολεμεῖσθε θεατέστοι,
 Νικάντες δὲ αἴχιτις ἀγλαὸι διῆχος ἔλοι,
 Παῖτες μὲν τιμῶτεν ὄμοις νέοι οἱ τοῦ πατέροι,
 Πολλὰ τε τορπτὰ παθεῖσθε τοῦ πατέροι.
 Τιμέσκον δὲ ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδὲ τοῖς αὐτοῖς
 Βλάπτειν εἴτε αἰδοῖς οὔτε δίκης διδέλει,
 Παῖτες δὲ εἰς θάλασσαν ὄμοις νέοι, οἱ τοῦ κατ' ἀντόνοι
 Εἰκοντες εἰς χρήματα, οἱ τοῦ πατέρος πατέρες.
 Ταῦτα τοῦ τοῦ αὐτῷ φετῆς εἰς ἄκρον ικέδευ
 Πεσεῖσθαι, θυμῷ μὲν μετεῖσις πολέμου.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

η Καλλίτου.

Μίχης τοῦ κατάκεισθαι; κατ' ἀγκυλον ἔξετε θυμῷ,
 Ωντοις; οὐδὲ αἴστητος ἀμφιερεκτύοντας,
 Ω δὲ λίλω μεθείνοντος; οὐ εἰρίνη τοῦ δοκεῖτο
 Ηδί, ἀπέρ πελεμος γάμαι ἀπαστον ἔχει.
 * Εὗ τοι τοῖς ἀστοῖσι διάδεις ὀντατίσσεις πολεμίζει.
 Καὶ τοῦ πατέρος πονητοῦ οὐστετέλει ποστο.

Kk. iij.

Honori enim est & ornamento viro pugnare.

Pro patria, & liberis, & tenera uxore
Aduersus hostes. Mors autem aderit, quandocumque.

Parca destinauerint. Sed age quispicere recte pergit.
Extenso in altum gladio, & sub scuto forte pectus

Foueat, cum primus incipit committi pugna.
Non enim mortem effigere fatale est

Virum, neque si a maioribus immortalib. genue ducat.
Sape quicquid lapsus e pugna sonitumque telorum,

Euadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.
Atque hec sanè nec amicus est populo, nec gratus:

Illi v. magnus & parvus desinent siquid passus fuerit.
Universus enim populus virum fortem desiderat

Desuntum, viuentem vero instar semidei colit.
Nam coram intuentur illum velut turrim:

Quippe solus multorum aquat sacerdota.

E I V S D E M .

Veruntamen Herculis genus inuitum est:

Confidite, nondum Iouis facies auersa est a nobis.
Nec hominum turbam formidetis, aut metuatis,

Quin recte quisque hostibus scutum obvertat.
Inuisam amissurus animam, mortisque nigrum,

Sed soli splendori gratum, subiturus futurum.
Nostis enim quam grauisa sint Martis luctuosi opera,

Nostis etiam imperium permolesti belli.
Et quandoque fugitis iphi, quandoque alios fugastis,

Iuuenes, utrumque fatus experti estis.

Nam ex illis qui audent unaperfistentes

Cominus in hostes aduersos impetum facere,
Perpauci occidunt, retrisque seruant populum:

Timidorum autem virorum omnis perit virtus.
Vix autem aliquis verbis explicare posse,

Quanta incurrat mala, vir qui se turpiter derit.

Τιμῆν τε πόλεις καὶ ἄγχοτεν αἰσθήται μάρτυρεσται

Γῆς αἴσθηται, καὶ παύεσθαι, κουρεύεσθαι τὸν αἰλούχον,
Διπλεύεσθαι. Σταύρωται δὲ πολὺ ἵστηται, οὐ παύεσθαι δέ.

Μοῖραν ὑπεκλέψασθαι δὲ αλλά τε ἴθις ἔτος,
Εγχώριον αἴσθηται, καὶ τόσον ἀστίστε αἴσθηται πάτερ
Ελαστικός τοῦ φρεστού μηχανοφόρου πολέμου.

Οὐ πόλεις θαύματά τοι γε φυγὴ εἴμαρτον δέστηται.

Αἰσθητός δὲ εἴη προσεγγόντων τῷ γένει τοῦ αἰθανάτου.
Πολλάκις δημιοτῆται φυγὴν καὶ σεῦτον ἀκόπτων

Ερχεται, τοῦ δὲ οἰκεῖ μοῖρας πάχαν θαύματον.

Αλλ' οὐ μόνον ἐμποτες δύρισθαι φίλοι, οὐδὲ ποθήσθαι.

Τὸν δὲ ὄλιγος σεταχθεῖσι μέγας, διὰ πατέρων.

Αισθητὸς δὲ ξέμπτωτος πόθος κρεπτερόφορος αἰσθητός.

Θεῖσκοντος ζέσσων δὲ, ἀξιώτερος οὐδέποτε.

Ως αἴσθηται μετά πύρην ἢ διφτεραλμίσιον δραστήριον,

Ἐρδεις πόλεις πολλῶν ἀξιώτερος αἰσθητός εἴη.

ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ.

Αλλ' Ηερεκλῆς γε αἰκινωτος γένεσται εἰστι.

Θαυμοτείτης, καὶ πολὺ μεταχέντι λοξὸν ἔχει.
Μηδὲ αἰσθητὸν πλιθιών σύμμαχίστε, μηδὲ φοβεῖσθε.

Ιδεῖς δὲ τοῦ προμάχους ἀστοῖς αἰπεῖς ἕχεται,

Εχθροῖς μὲν ψυχεῖς θάμφοις, θαύματοι δὲ μιλάγοσ.

Αὐγάντον κήρας ιελίσσοι φίλας.

Ιστε πόλεις Αρετος πολυδεσμούτοις ἔργον ἀρείδηται.

Εὖ δὲ ὄργιαν ἰδεῖσθαι αἴγαλειον πλέμει.

Καὶ μὲν φθεγγόντων τὸ σιωπόεστων τὸ ὄγκον εἰδεῖς

Ως τοις, ἀμφοτεροῖς δὲ εἰς κόρσυπλάστε.

Οἱ μέν γε τολμῶσται παρ' ἀλλήλοισιν μέρονται,

Πανεργήτριη θεῖσκοντος, στάσεις δὲ λαὸν ὑπάστω.

Τοτεστεύτων δὲ αἰσθητὸν παῖς δόπολιστας αἴστη.

Οὐδὲ εἰς δὲ αἴσθηται πατέρας λέγοντας ἀπύσφιν ἔπεισται.

Οαρ, αἴσθηται πάθη, γέγραπται αἰσθητός κακός.

Kk. iii.

Ignominiosum nanque est tergum sauciare
 Viri fugientis intraduerso pralio.
 Turpe quoque est cadaver in puluere prostratum,
 Atque tergo hasta cuspide vulneratum.
 Sed progressus quispiam maneat firmus utroque pede
 Terra infixo, labia dentibus pramordens:
 Femora & tibiae inferne, nec non pectus humerisque,
 Laticeps umbone contingens.
 Dextra vero manu validans hastam torqueat,
 Terribilisque in capite cristam motet.
 Fortia aggrediens farta discat bellare,
 Nec a telis procul absit clypeum gerens.
 Sed congregiens quispiam, cominus longa hasta
 Vel gladio percussurus, hostem capiat:
 Et pedem pedi iungens, clypeumq; clypeo admovent,
 Nec non crista crista galeaque aptans galea,
 Pectorique obuerso peltore contra hostem pugnet,
 Vel gladii capulo, vel hasta praelonga arrepta.
 Vos autem long-armatura-milites sub scutis aliunde atq;
 Trepidantes, grandibus pugnate lapidibus,
 Hastisque lanis conorque in hostes,
 Vel strati prope armaturam permanentes.

E IV S D E M.

Praeclarum est, in prima acie si occidas
 Vir bonus, pro patria sua pugnans.
 At si quis urbe sua pinguisque aruis relitti
 Mendicare cogitur, doc' omnium e' miserrimi:
 Cum chara matre vagans, & sene parente,
 Cumque parvulus filys, & adolescentula uxore.
 Invisus namque erit ad quoscunque peruenierit,
 Indigentia vittus & odiosa paupertate.
 Genius suum infamat, & formam decoram turpat:
 Omnis generu anxietas, & mala eum sequuntur.

Αργακόν γε δύπλοι μετάφερεν δέδι μεγάλην
 Λιθός ες φύλαργος δηλώ σε πολέμων.
 Κίσσος δή δέδι τέκαι κατακείμενος σε πονίαν
 Νάτου δύπλοι αἰχμῇ δύναργες ἐλικλαμένος.
 Άλλα τοι δέδι διαβαὲ μηδέτε ποστὶν ἀμφοτέροισι,
 Σπειρυθεὶς δέδι γῆς, χεῖλος σε δέδητι μη κῶν.
 Μητρυίς τε καύμας τε κατώ καὶ τερατος καὶ ἄμεινα
 Ασσίδες δύρεις γαστρὶ κρελυψαντεῖρος.
 Δεξιτεροῦ δὲ καὶ τεναντετονος ὅστις μετέστη,
 Κινεῖται δέ λαρον σύλλοιτο γένεσι καρφαλλος.
 Ερδων δέ δέδημας ἔργα διδασκούσιαν τολμίζειν,
 Μηδέ εἰπος βελέων ἵστατο ἀστιδίς ἔργον.
 Άλλα τοι εὐχές ἔτοι, αὐτονομοδὸν ἔργον μεκρέ,
 Η ξίφες δέ ταξιδιον μνειον αὐδρί δέλετο.
 Καὶ πόδει παρὶ ποδὶ δεις, καὶ επ' ἀστιδός ἀστιδίδ' ἔργονας,
 Ει δέ λαφύρι το λαφύρι καὶ παίειν κακά,
 Καὶ στένον στένο πεπαληθεύσθαι μεχράδω,
 Η ξίφες δέ κακπίεις δέρη μεκρέν εἰσάν.
 Τμεῖς δή το γυμνῆτες οὐτοις ἀσπίδες μηδέθεν ἀλλοι
 Πτώσαντες μηδέλοις βάλλεται χειροδίαις,
 Δύρεσσι τε ξεσοίστησιντίζοντες εἰς αὐτοὺς,
 Τάχτη παντοπλίαις πλησίον ιστάμενοι.

ΤΟΓ ΑΥ Τ. ΟΤ.

Τεθνέμονα γέροντος δέδι θρημάτιστο πεσόντα
 Αιδρί ἀγαδόν, τοῦτο δέ παρδί μαρτύριμον.
 Τηλοί δέ αὐτοῖς σφραγίστοντα πάλαι καὶ ποτας ἀγροῦ
 Πτωχώσαν, πατέτων έτεντοις αἰπερέτετεν.
 Πλακόρφοντος σωὶς μηδέν φίλη καὶ παρδί γέροντα,
 Παρσί το σωὶς μηκροῖς κανειδίῃ τ' ἀλόχω.
 Εγέρεις μέν γέ τοι το μετάστρεψαν οιδέ καντίκητεν,
 Χρησμοσιών τ' εἴκαις καρπούρης περί.
 Αἰχματες το γέροντος, καὶ δέ μηδέλον εἰδος δέλεγχος
 Κλάσσει δέ αδυμία καὶ κακότης δύπτει.

Tandem sic errantem hominem nulla decotica cura

Afficit, nec pudor ullus in posterum est ei.

At nos animo forti pro terra hac pugnemus, & liberia
Moriatur nequaquam vita parentes.

O iuuenes, arcte inimicem iuncti pugnate,

Neque turpis fuga, aut timoris initium facite.

Sed magnum fortissime concipite animo impetum:

Nec pugnantes aduersus hostes vita rationem habete.

Veteranis aut, quorum genua non amplius sunt agilia,
Grandavis relittis ne fugite.

Turpe enim est, si in prima acie prostratus.

Laceat ante iuuenes vir senior,

Candidum iam habens caput, barbamque canam,

Animam efflans fortem in puluere,

Cruenta charis manibus pudenda regens,

(Qua oculis intueri & turpe & indignum est.)

Et denudatus corpore: iuuenibus aut in omnibus similis

Et pulchrum pubertatis florem habeat. (est,

Viris quidem mortalisbus & mulieribus visu amabilis

Est, viuus adhuc strenuus, a si in prima acie ceciderit..

Sed progressus ad pugnam quissiam maneat utroque pede

Terra infixa, labia dentibus premordens.

EX SUIDA, DE SIMONIDE.

Suidas enumerans multos Simonides,
postremum his notis describit,

Simonides, Crini filius, Amorginus, carminum
Iambicorum scriptor, scripsit Elegiam duobus li-
bris, & Iambos. Floruit autem 406. annis post bel-
lum Trojanum. Primus Iambos scriptus secundum
quosdam.

Εἴτε μέτως αἰδρός τοι ἀλαμύρου οὐδεῖς ἔμη
Γίγνεται, εἴ τ' αἰδώς εἰς ὅπιστα τελέθη.
Θυμῷ γῆς φέρει τῆς δὲ μεχράμενα, καὶ ποτὲ πάγδων
Θύνσκαμψε, φυγέσσων μηκέ περιθύμησι.
Ω νέοι, ἀλλὰ μεχρέσθε παρ' ἀλλήλοισι μόριστες,
Μηδὲ φυγῆς αἰχράς φέρετε, μηδὲ φόβον.
Αλλὰ μέρας ποιεῖτε καὶ ἀλκιμον σὺ φρεστὸς θυμοῖς,
Μηδὲ φίλοι φύγετε, αἰδράπ μαργάμενοι.
Τοις δὲ παλαιοτεροις, οὐκ ἵκετο γενιάτης ἐλαφρός,
Μὴ καταλείπεντες φύγετε τοῦ γεραιού-
Αἰδρὸν γέ δι τέτο μὲν φερμάχειος πεσόντα
Καὶ θάμης φερέτε τεντον αἴδεσε παλαιότερον,
Ηδη λαμκὸν ἔχοντα καρέν, πολιόν τε γέμεσοι,
Θυμούς, ἀποπείσοντες ἀλκιμον σὺ κοτίη,
Αἰματόσιν αἵδεια φίλων σὲ χερσὶν ἔχετε,
(Αἰσχελός τε γέ ὁ φερελμοῖς καὶ νικησιτὸς ιδεῖν,)
Καὶ χρία γυμνωθέντα τείσοιστε παύτιστοι,
Οφρ' ἄρετος τῆς ἡδονῆς ἀγαλαῖστος ἔχετε.
· Αἰδράστοις μὲν θυμοτεῖστοι ιδεῖν, ἀρετές δὲ γυμναιξί.
Ζωὸς ἐδών, κυδὸς δὲ σερεμάχειοις ποσῶν.
Αλλά τε διὸ μακάρια μέτετο ποστιν ἀμφοτέροισι.
Σπεργύθεις ὅπι γῆς, χειρὶ Θεοῦ διδύστε μακάρι.

Β Κ Τ Ο Ν Σ Ο Γ Ι Δ Α,
Πιερί Σιμωνίδης.

Σιμωνίδης, Κείτεω, Αμοργῶν Θεος, ιαμβορέαρχος. ἕγρα-
ψει ἐλεγετείστε βιβλίοις β. ιαμβούς, γέγοντε δὲ μάτος, μηδέ
ὑπερβαίνετε τοῦ βιβλίου τοῦ, οὐδαμόντες ιαμβούς περιθότος αὐτος
κατέ τινας.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

A U T H O R V M;

Q Y O R V M P O E M A T A H O C
E N C H I R I D I O C O N T I -
nentur, Elenchus.

- T H E O G N I S Megarenis, pag. 7
Annotationes in eundem, ex Elia Vineto, pag. 78
P H O C Y L I D E S, pag. 101
Versus Phocylidi attributi tum apud Athenium,
tum apud Stobaeum, pag. 112
Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 124
P Y T H A G O R A E carmina aurea, pag.
122.

Annotationes in eadem. Ex eodem V. Amer-
pach. 126.
S O L O N I S sententiae elegiacæ, pag. 131:
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à
Clemente Alexand. pag. 145
P Y R T H A E V S de Virtute bellicæ,
pag. 147.
Alia eiusdem, pag. 149
S I M O N I D E S de vita humana, pag. 157. &c
165.
Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158.
Gnomica eiusdem in mortem, pag. 163
R H I C A N I , de imprudentia, pag. 173.
E X N A V M A C H I I scriptis seu.

I N D E X.

tentiaz.	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
P A N T A S I D I S in incontinentiam,	177
E X O R P H E O , de Deo,	181
M I M N E R M I de vita quod breuis sit,	
	184
Epigrammata eiusdem,	187
L I N I in Prudentiam & Spem,	189, &c. 191
C A L L I M A C H I nonnulla,	191
E V E N I Parij sententiaz,	193
E R A T O S T H E N I S Cyrani,	195
M E N E C R A T I S Comici,	197
P O S I D I P P I Cassandraj,	ibid. &c. 265
M E T R O D O R I Atheniensis,	199
T I M O C L I S Comici,	ibidem, &c. 267

H O S A V T O R E S I N S E Q V I-
etur Senatorum libellos, continens diuersorum
Poëtarum sententias singulares: quarum capita
hæc sunt:

I N			
Amantem,	212	Artem,	216
Amicū & Amicos,	230	Attentionem,	226
Animum,	352	Amaritatem,	224
		Audaciam,	226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	224	<i>Inſto,</i>	208
<i>D E</i>		<i>Inuenture,</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200		<i>I N</i>
<i>D E</i>		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conſcientia,</i>	226	<i>Legeſ,</i>	218
<i>Confilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum</i>	214
<i>Curioſitate,</i>	224		<i>A D</i>
<i>D E</i>		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	210	<i>Moderationem,</i>	218
	<i>I N</i>	<i>Maerorem,</i>	216
<i>Ebrietatem</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
	<i>I N</i>	<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Felicitatem,</i>	210		<i>I N</i>
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
	<i>A D</i>	<i>Nouerream,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptim,</i>	204
	<i>A D</i>		<i>D E</i>
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Mortationem,</i>	222	<i>Odio,</i>	214
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
	<i>D E</i>	<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbita,</i>	224		<i>D E</i>
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria.</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Inimicia,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Inuillia,</i>	230	<i>Penitentia,</i>	218
<i>Exacundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Judicio, ex divina iuſtitia,</i>		<i>Precibus,</i>	212
214		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Surtristando,</i>	220	<i>Pulchritudine,</i>	216

I N D E X.

	<i>I N</i>	<i>Superbiam;</i>	228
<i>Regem,</i>	202	<i>D E</i>	
<i>Risum,</i>	204	<i>Tempore,</i>	214, & 234
		<i>Tolerantia,</i>	228
<i>I N</i>			
<i>Sanitatem,</i>	228	<i>D E</i>	
<i>Senectutem,</i>	204	<i>Veritate,</i>	202
<i>Seruos,</i>	210	<i>Vita,</i>	202, & 212
<i>Silentium,</i>	226	<i>Vituperio,</i>	234
<i>Somnum,</i>	228	<i>Voluptate,</i>	212
<i>Spm,</i>	210	<i>Virtute,</i>	200

Ex Io. Hertely versione.

A D D I T A S V N T E I V S D E M
cum superioribus argumenti nonnulla ex ve-
terum Comicorum fragmentis Gnomica. ab H.
Stephano versibus expressa.

P H I L E M O N I S qui noue seu media-
Comediz Poëta fuit, pag. 235

<i>ALB X I D I S Thury,</i>	240
<i>A M P H I D I S Atheniensis,</i>	243
<i>A N A X A N D R I D I S Rhodij,</i>	243
<i>A N T I P H A N I S Carystij,</i>	244
<i>A P O L L O D O R I Gelai,</i>	248
<i>D I P H I L I Sinopensis,</i>	249
<i>M E N A N D R I Atheniensis,</i>	250
<i>D I O D O R I Sinopensis,</i>	258

I N D E X.

<i>EV BVL I</i> Atheniensis,	259
<i>HIPPARCHI,</i>	261
<i>NICOSTRATI,</i>	261
<i>PHERECRATIS</i> Atheniensis,	261
<i>CRATETIS</i> Atheniensis,	265
<i>ERIPHI</i>	265
<i>CLEARCHI,</i>	207

F I N I S.

8486